

Dosarul nr. 2ra-125/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. E. Galușceac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Cotruță, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

15 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Alexandru Scurtu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Allei Ansarova-Scurtu,
reprezentată de avocatul Dorina Dilion împotriva lui Alexandru Scurtu cu privire la
desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de
întreținere a copiilor minori, a cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea
copilului minor și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost admis apelul declarat de Alla Ansarova-Scurtu, casată parțial hotărârea
din 22 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă în această parte
o nouă hotărâre

constată:

La 2 octombrie 2018, Alla Ansarova-Scurtu, reprezentată de avocatul Dorina
Dilion a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Scurtu,
intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Botanica
mun. Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor
minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, a cheltuielilor
suplimentare pentru întreținerea copilului minor și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat la 2 august 2003, a încheiat căsătoria cu
Alexandru Scurtu, înregistrată cu nr. 265 în Registrul actelor de stare civilă, din
care au doi copii minori - XXXXX (născută la XXXXX) și XXXXX (născut la
XXXXX).

A comunicat că, în ultimii ani de căsătorie, relațiile familiale între soți au
eșuat, cuplul nu menține legătura, relațiile dintre aceștia nu se bazează pe stimă și
ajutor reciproc, pe obligații comune de întreținere a familiei, nu își acordă unul
celuilalt sprijin moral și material.

Drept rezultat al divergențelor apărute în perioada căsniciei și din cauza atitudinii indiferente ale lui Alexandru Scurtu față de viața familială, a remarcat reclamanta că conviețuirea comună cu pârâtul este imposibilă, deoarece atitudinea și comportamentul acestuia înrăutățește situația familială prin lipsă de stimă și respect față de ea, față de inviolabilitatea vieții private ale ei, prin lipsa din partea pârâtului a oricărui sprijin moral și material, având în vedere că au doi copii minori, care necesită un mediu familial sănătos, ceea ce este esențial pentru dânsa.

A considerat că din motivul existenței împrejurărilor relatate, deși locuiesc într-un imobil comun, soții duc un mod de viață separat, întrucât interese comune nu mai au și în așa mod careva premise de a asigura continuitatea vieții familiale nu mai există, iar acordarea unui termen de împăcare în situația creată este inutilă.

A menționat că copiii minori locuiesc împreună cu dânsa instantaneu din momentul nașterii acestora, astfel încât chestiunea privind determinarea domiciliului copiilor după desfacerea căsătoriei cu dânsa este incontestabilă.

A evidențiat că starea sănătății minorului XXXXX este XXXXX.

A precizat că pârâtul, care datorează întreținerea copiilor săi, este angajat în câmpul muncii în Republica Moldova, ceea ce determină încasarea pensiei de întreținere în mărime de 1/3 din salariu și/sau alte venituri în conformitate cu art. 75 Codul familiei.

Concomitent, a învederat reclamanta că copilul minor XXXXX, în virtutea stării de sănătate, necesită întreținere materială sporită și anume, fiind frecventă procurarea medicamentelor, vizita la medici atât în Republica Moldova, cât și peste hotare, astfel, se impune încasarea din contul pârâtului cu titlu de cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului minor a sumei de 1 000 de lei lunar până la atingerea majoratului.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 2, 37, 38, 39, 74, 75, 76, 98 Codul familiei, art. 7, 166-167, 182/1 CPC.

A solicitat desfacerea căsătoriei încheiate la 2 august 2003 între ea și Alexandru Scurtu, înregistrată cu nr. 265 în Registrul actelor de stare civilă, determinarea domiciliului copiilor minori XXXXX și XXXXX cu dânsa, încasarea din contul pârâtului în beneficiul ei cu titlu de pensie pentru întreținerea copiilor minori în cuantum de 1/4 din salariu și/sau alte venituri plătite lunar din data depunerii acțiunii și până la atingerea majoratului și a sumei de 1 000 de lei cu titlu de cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului minor XXXXX plătite lunar din data depunerii acțiunii și până la atingerea majoratului, repartizarea între părți a cheltuielilor legate de înregistrarea divorțului la Serviciul Stare Civilă, precum și încasarea din contul pârâtului în beneficiul ei a cheltuielilor legate de procesul de judecată, inclusiv taxa de stat pentru acțiunea înaintată.

La 5 octombrie 2018, Alla Ansarova-Scurtu, reprezentată de avocatul Dorina Dilion a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a Direcției pentru protecția drepturilor copilului sect. Ciocana mun. Chișinău, menționând că în cererea de chemare în judecată în calitate de intervenient accesoriu a fost indicată Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Botanica mun. Chișinău, dar potrivit actelor de identitate

domiciliul ei și al pârâtului este înregistrat în mun. XXXXX str. XXXXX bl. X ap. X.

Pe parcursul examinării cauzei, Alla Ansarova-Scurtu, reprezentată de avocatul Dorina Dilion a mai depus o cererea de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul ei a sumei de 4 090 de lei plătită lunar cu titlu de pensie pentru întreținerea minorilor XXXXX și XXXXX din data adresării în instanța de judecată și până la atingerea majoratului.

În motivarea cererii de concretizare a invocat că potrivit certificatului Biroului Național de Statistică al RM, valoarea minimumului de existență a constituit în medie pe lună pentru un copil în vârstă de 7-17 ani în semestrul I anul 2018 – 2 045,50 de lei, prin urmare, cuantumul pensiei pentru întreținerea a doi copii minori constituie suma de 4 090 de lei lunar.

Așadar, având în vedere că pârâtul este încadrat în câmpul muncii și beneficiază de un salariu în mărime de 4 500 de lei, concomitent asigurând întreținerea mamei sale, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de 1/4 din veniturile acestuia ar constitui suma de 562,5 de lei, iar în total 1 125 de lei, sumă ce este insuficientă pentru întreținerea a doi copii minori.

Prin hotărârea din 22 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost desfăcută căsătoria încheiată între Alexandru Scurtu și Alla Ansarova-Scurtu, înregistrată sub nr. 265 la 2 august 2003.

A fost determinat domiciliul copiilor minori XXXXX și XXXXX cu mama Alla Ansarova-Scurtu.

A fost încasată de la Alexandru Scurtu în beneficiul Allei Ansarova-Scurtu pensie pentru întreținerea copiilor minori XXXXX și XXXXX în sumă de 1 200 de lei lunar pentru fiecare începând cu data de 2 octombrie 2018 (data adresării în instanța de judecată) până la atingerea majoratului de către copii și suma de 5 350 de lei cu titlu de recompensă a cheltuielilor de judecată.

A fost încasată de la Alexandru Scurtu și Alla Ansarova-Scurtu taxa de stat pentru eliberarea certificatului de divorț în cuantum de 1 000 %, adică suma de 200 de lei, câte 100 de lei de la fiecare.

A fost încasată de la Alexandru Scutaru în beneficiul statului suma de 864 de lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a constatat că relațiile între părți sunt deteriorate iremediabil, viața de familie între ei a eșuat, astfel căsătoria poartă doar un caracter formal, iar reclamanta nu dorește păstrarea familiei, prin urmare, se impune necesitatea admiterii cerinței cu privire la desfacerea căsătoriei.

Prima instanță, ținând cont de opinia reclamantei, de vârsta copiilor minori, conducându-se de interesul superior al copiilor, inclusiv și de acordul pârâtului referitor la stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama acestora, a considerat necesar de a determina ca copiii minori XXXXX și XXXXX să locuiască împreună cu mama lor Alla Ansarova-Scurtu.

Cu referire la prevederile art. 75 alin. (1) Codul familiei, având în vedere proporția cuantificată de 1/3 din venituri pasibile încasării în cazul existenței la întreținere a doi copii minori, reieșind din salariul mediu prognozat și quantumul minim necesar pentru întreținerea unui minor, obligația egală a părinților de participare la întreținerea minorilor, dreptul major al copiilor minori care urmează să aibă un trai decent asupra minimului de existență, prima instanță a ajuns la concluzia admiterii parțiale a pretențiilor din acțiune, cu încasarea din contul lui Alexandru Scurtu în beneficiul reclamantei a pensiei pentru întreținerea copiilor minori în sumă de 1 200 de lei lunar pentru fiecare.

Referitor la cerința din acțiune privind încasarea sumei de 1 000 de lei lunar cu titlu de cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului minor XXXXX, prima instanță a reținut că reclamanta nu a prezentat probe care ar confirma faptul că suportă cheltuieli permanente în vederea menținerii stării de sănătate a copilului minor XXXXX.

Prin decizia din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Alla Ansarova-Scurtu, casată parțial hotărârea primei instanțe în partea ce ține de încasarea pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor minori și a cheltuielilor suplimentare și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost admisă integral cerința formulată de Alla Ansarova-Scurtu.

A fost încasată de la Alexandru Scurtu în beneficiul Allei Ansarova-Scurtu pensia de întreținere a copiilor minori XXXXX și XXXXX în sumă de 2 045 de lei pentru fiecare din data adresării în instanța de judecată și până la atingerea majoratului, suma de 1 000 de lei plătite lunar din data depunerii acțiunii și până la atingerea majoratului cu titlu de cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului minor XXXXX și taxa de stat achitată la declararea apelului în sumă de 648 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat concluzia primei instanțe ca fiind una parțial neîntemeiată, or, instanța de fond a emis o hotărâre contrar interesului superior al copilului, fiind determinat quantumul pensiei pentru întreținerea minorilor mai jos de limita minimului de existență lunar prognozat de Biroul Național de Statistică al RM.

Astfel, instanța de apel a reținut că suma bănească fixă a pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de 2 045 de lei pentru fiecare, reieșind din minimul de existență a unui copil în vârstă de 7 și 17 ani în orașe în semestrul I al anului 2018 stabilit de Biroul Național de Statistică al RM, este oportună și întemeiată.

Totodată, instanța de apel a constatat că starea sănătății minorului XXXXX este XXXXX.

Respectiv, copilul minor necesită întreținere materială sporită și anume, fiind frecventă procurarea medicamentelor, vizita la medici atât în RM, cât și peste hotare, prin urmare, se impune încasarea din contul lui Alexandru Scurtu cu titlu de cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului minor a sumei de 1 000 de lei.

La 8 noiembrie 2019, Alexandru Scurtu a declarat recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia și casarea deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată și contrară prevederilor legale.

A menționat că conform informației furnizată de Biroul Național de Statistică al RM se atestă că valoarea minimului de existență calculat în conformitate cu Ghidul metodologic cu privire la modul de calculare a acestuia, care a constituit în semestrul I anul 2018 în orașe mari în medie pe lună pentru un copil minor cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani, suma de 2 045,4 de lei.

A obiectat că la emiterea deciziei contestate instanța de apel a aplicat eronat art. 76 Codul familiei, care prevede că cuantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului, ceea ce în speță a fost luat în considerare de prima instanță.

Totodată, având în susținere norma enunțată în coroborare cu dispozițiile art. 58 alin. (1) Codul familiei, a evidențiat că concluzia instanței de apel cu privire la încasarea de la el a pensiei de întreținere în mărime de 2 045 de lei lunar pentru fiecare copil, este una nejustificativă, la determinarea acestei sume nefiind luate în considerare toate circumstanțele cauzei.

Prin urmare, instanța de apel la stabilirea pensiei de întreținere pentru copiii minori a dispus majorarea sumei încasate de la 1 200 de lei până la 2 045 de lei nu a luat în considerație că în prezent dânsul este angajat oficial la SRL „Packline”, în calitate de manager producție cu salariul lunar în mărime de 4 500 de lei, fapt confirmat prin documentele anexate la materialele cauzei.

A mai notat că instanța de apel nu a luat în considerație că dânsul este unicul copil la mama sa, Zinaida Bulgac, care la moment este pensionară cu o pensie mică, având probleme cu sănătatea și în legătura cu acest fapt necesită din partea lui îngrijire permanentă și ajutor material, de aceea dânsul este nevoit permanent să suporte cheltuielile legate atât de întreținerea, cât și de tratamentul mamei sale.

A accentuat că în situația creată, nu are posibilitatea reală de a plăti suma de 5 090 de lei lunar.

A considerat justă soluția primei instanțe cu privire la încasarea pensiei în mărime fixă de 1 200 de lei lunar pentru fiecare copil minor, iar suma de 2 045 de lei pentru fiecare copil minor, dispusă spre încasare de către instanța de apel, fiind una exagerată în raport cu situația financiară a lui.

A concluzionat că instanța de apel nu a calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost investită, ce a dus la emiterea unei soluții greșite, pe când prima instanță corect a aplicat legea materială, adoptând o hotărâre legală și întemeiată.

La 11 ianuarie 2020, Alla Ansarova-Scurtu, reprezentată de avocatul Dorina Dilion a depus referință la recursul declarat de Alexandru Scurtu, solicitând considerarea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 8 noiembrie 2019 împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alexandru Scurtu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandru Scurtu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Alexandru Scurtu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alexandru Scurtu.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Mariana Pitic